

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Letna naročnina, Italija . . . Lir 10.000
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna inozemstvo . . . » 15.000
PODUREDNIŠTVO:	Letna inozemstvo, USA dol. . . 18
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 12 (1545)

Gorica - četrtek, 22. marca 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

V skrbi za človeka

V preteklem tednu je bil v cerkvenem življenju najvažnejši dogodek nova enciklika Janeza Pavla II., ki je izšla v četrtek 15. marca. Naslov enciklike je »Redemptor hominis«. Odršenik človeka, Jezus Kristus. Poročali so, da je sv. oče sestavil svojo prvo encikliko v poljščini že v novembru. Potem so jo prevedli v latinščino in v druge jezike. Njen naslov bo ostal iz latinskega prevoda »Redemptor hominis«.

Ze naslov pove, kaj obravnava nova enciklika, namreč človeka v odnosu do Kristusa Odršenika. Bližamo se letu dva tisoč, pravi sv. oče, letu, ki nas bo spomnilo, koliko časa je preteklo od učlovečenja našega Gospoda; z Jezusovim učlovečenjem je Bog stopil v človeško zgodovino in je kot človek postal v njej osebek, eden izmed milijard, a obenem tudi Edini. Po njegovem učlovečenju je Bog hotel vrniti človeštvu tiste razsežnosti, katere je človeku namenil od začetka. Učlovečil se je Sin božji, da bi Bog v njem vse prenovil.

Janez Pavel II. se v encikliki postavi na tradicionalni nauk Cerkev, zlasti še na nauk drugega vatikanskega koncila in pa Pavla VI. Zato je v encikliki polno citatov iz raznih dekretov zadnjega koncila in iz enciklik Pavla VI. Saj je iz celotnega besedila enciklike razvidno, da sv. oče trdno stoji na stališču, da se mora novo graditi na starem. V razlagi božjega razodetja ne more biti revolucije, temveč samo evolucija, razvoj z dopolnjevanjem prejšnjega. Pri tem ne gre prezreti zbornosti cerkvene učiteljstva, ki ga tvorijo papež s škofi in škofje s papežem.

KRISTUS NAŠ ODREŠENIK

Potem ko je dal priznanje svojemu predniku Pavlu VI. in njegovemu nauku, se papež Wojtyła loti vprašanja svoje enciklike in sicer začne z razlago skrivnosti odrešenja. Kristus je naša glava, po njem je vse in mi smo po njem. Zato pa Cerkev neprestano oznanja Kristusa, kot bi nič drugega ne znala. Kristus je odrešenik vsega stvarstva, kot se izraža sv. Pavel, »kajti stvarstvo željno pričakuje razodetja božjih slinov in upa, da se bo tudi samo rešilo iz suženjstva pokvarjenosti« (Rim 8, 19). Tu sv. oče omenja dosežke moderne tehnike, ki pa ogrožajo sam obstoj narave in zato svet res nekako »trpi in zdihuje«.

Toda Kristus je predvsem odrešenik človeka. V učlovečenju se je nekako združil slehernim človekom, ki je v polnosti razodel človeka človeku. Napravil je še več: s svojim odrešitvijo trpljenjem, smrtjo in vstajenjem je odkupil človeka in plačal zanj ceno svoje krvi. S tem je človeku vrnil njegovo dostojanstvo in smisel življenja, kar je človek zapravil z grehom. »Temeljna naloga Cerkev v vseh časih in zlasti v našem je, da usmerja človekov pogled, da naravnava vest in izkustvo vsega človeštva v Kristusovo skrivnost, da pomaga vsem ljudem, da jim postanejo domače globine odrešenja, ki prihaja od Kristusa. Ta skrivnost je tudi tista, ki naj jo Cerkev oznanja vsem ljudem. To je njen misliljski poklic. Ko pa oznanja Kristusa, Cerkev spoštuje svobodo in dostojanstvo vsakega posameznika. Tudi drugi govorijo o svobodi, a dostikrat to ni svoboda, kakor jo oznanja Cerkev, ki se drži Jezusovega naročila: »Spoznajte resnico in resnica vas bo osvobodila.« Svoboda je zato nujno povezana z resnico.

ODREŠENI ČLOVEK IN CERKEV

V tretjem delu enciklike sv. oče razmišlja o odrešenem človeku in njegovem položaju v današnjem svetu. Poudari, da se Cerkev prav zato, ker je Kristus odrešil človeka, zanima za človeka takega kot je v zgodovinski resničnosti in svoji osebnosti. Nič, kar se tiče človeka, ni tuje Cerkvi. To je poudaril tudi zadnji koncil. Zaradi tega se Cerkev zanima za skrbi in tesnobo, ki je je prepoln sodobni človek, ko premišlja, kako se lahko proti njemu samemu obrnejo številni izumi sodobne znanosti. Človek se vedno bolj zaveda, da mora umno ravnati z naravo in ne jo samo zlorabljaliti v svoje egoistične namene. »Stvarnik je hotel, naj človek rav-

na z naravo kot gospodar in čuvar in ne kot izkoriščevalec in uničevalec.«

In sodobni tehnični in znanstveni napredek ali je res v večjo srečo človeku? Lahko bi bil, če bi človek tudi moralno in etično raste kot raste njegova tehnika. Ali se je to zgodilo? se vprašuje papež. Na žalost se ni. Človek postaja suženj svoje tehnike, svojega napredka in se predaja le uživanju. »Toda človek ne sme postati suženj stvari, suženj zmeraj manj, kot tudi naš suženj proizvodnje, suženj lastnih izdelkov.« Na tem mestu papež stvarno analizira sedanje stanje človeške družbe, ki je vedno bolj podobna ubogemu Lazarju in bogatini. Ubogi so vedno ubožnejši, bogati so vedno bogatejši. To velja tako znotraj posameznih držav, kjer imajo eni zmeraj več drugi zmeraj manj, kot tudi na splošno v svetu med bogatimi in revnimi državami. Tudi tu so eni vedno bogatejši, drugi vedno ubožnejši. Cerkev je obsojala in obsoja tako stanje. Kristjani naj si prizadevajo, da bi se tako stanje spremenilo.

ČLOVEK IN ČLOVEŠKE PRAVICE

Tu se misel sv. očeta ustavi ob nadaljnem položaju človeka danes: po dveh svetovnih vojnah, ki so prinesle toliko gorja in ponižanj človekovega dostojanstva, je Organizacija združenih narodov sprejela Listino človeških pravic. Toda so te svobode resnične ali so samo zapisane? Pri tem omenja, kako se na razne načine krši človekova svoboda. Nikogar ne izzema, ne Vzhoda ne Zahoda. Ostro obsodi vsako obliko diktature. Posebej se ustavi ob verski svobodi, ki je del človekove osebnosti. Ta del enciklike zaključuje: »V moči svojega poslanstva se želim v imenu vseh vernikov sveta obrniti na vse tiste, ki na kak način vplivajo na organizacijo družbenega in javnega življenja ter jih goreče prosim, naj spoštujejo verske pravice in dejavnost Cerkev. Ne gre za noben privilegij, temveč za spoštovanje zelo preproste resnice. Uveljavljanje te pravice je eden glavnih spoznavnih znakov o resničnem napredku človeka pod katerim koli režimom, v kateri koll družbi, sistemu ali okolju.«

ČLOVEK V LUČI KRISTUSOVEGA RAZODETJA

Za zaključek razvije sv. oče krščansko gledanje na človeka. Ta je poklican tudi v nadnaravno življenje božjega otroka in določen za večno srečo pri Bogu. Zato ne moremo in ne smemo ločiti teh poslednjih človekovih resničnosti od skrbi za njegov zemski napredek, srečo in blagostanje. Naj na to ne pozabijo vsi, ki imajo kako odgovornost v Cerkvi. Posebno teologi, ko razlagajo božjo resnico. Da doseže te nadnaravne cilje, Cerkev ne učl samo evan-geljske resnice, temveč nudi človeku zakramente, zlasti še sv. Evharistijo in zakrament sprave. Končno naj kristjan ne pozabi: Nismo tu, da bi nam stregli, temveč da bi mi stregli drugim, ki je rekel Kristus o sebi. Papež zaključil encikliko z mislijo na Marijo, ki je mati Cerkev.

Slovenska skupnost proti nameram preštevavanja

V torek 20. marca se je v Jamljah sestalo deželno tajništvo Slovenske skupnosti in na seji se je razprava v celoti odvijala okoli vprašanja globalne zaščite slovenske manjšine v Italiji. V tem okviru je tajništvo posebej analiziralo delovanje posebne vladne komisije za proučevanje problemov slovenske manjšine.

Po izčrpnem poročilu člana omenjene komisije prof. Albina Sirka se je seznanilo z zaskrbljujočo in vznemirjajočo težnjo večine italijanskih članov vladne komisije po številčnem ugotavljanju pripadnikov slovenske narodne manjšine kot pogovo oziroma merilu za dodelitev ustrezne stopnje zaščite na posameznih področjih, na katerih prebivajo Slovenci.

SSk v deželi Furlaniji-Juljski krajini je soglasno negativno ocenila to namero, ki je očitno naperjena proti kakršni koll obliki globalne zaščite Slovencev v tržaški,

MOSKVA PRITISKA NA JUGOSLAVIJO

Sovjetski prst na Makedoniji - in Sloveniji?

Da uradna Bolgarija zanika obstoj makedonskega jezika in naroda, trdeč, da gre v tem primeru samo za »zahodne« Bolgare, ni nič novega. Nove pa so okoliščine, v katerih se to dogaja, saj v bistvu ne gre za Bolgarijo in njeno vlado, ampak za Sovjetsko zvezo, ki je v ozadju. Znan je namreč rek: »Če dežuje v Moskvi, nosijo dežnike tudi v Bolgariji.« S čimer hočejo tuji poročevalci opozoriti na popolno bolgarsko podrejenost Sovjetom.

Toda najočite se kaže protislovnost bolgarskih stališč v tem, da sta vlada in partija Bolgarije po zadnji vojni sami priznavali samostojnost in obstoj Makedoncev v lastni državi, onem delu, ki nosi naziv Pirinska Makedonija. Tu so leta 1944 pri popisu našli nič manj kot 260.000 Makedoncev in pri popisu leta 1956 še vedno 179.000 makedonsko govorečih; zato pa so jih pri štetju 1965 »ugotovili« le še okrog 8.000. Biti danes Makedonec v Bolgariji je prepovedano.

MAKEDONSKA POMLAD

V okviru Jugoslavije uživajo Makedonci danes popolno priznanje svojega jezika in naroda, medtem ko so jih v predvojni kraljevini imeli samo za »južne Srbe«. Da bi

država utrdila ta del svojega ozemlja, ni skoparila z naložbami, ki so mejile že na zapravljaljivost, npr. železarna v Skopju. Makedonci so ustanovili svojo univerzo, akademijo znanosti, televizijo. Že pred koncem vojne so postavili enotna pravila makedonskemu jeziku. In zgodovinsko preteklost svoje domovine so raztolmačili z lastnih stališč, pri čemer je bilo treba uveljaviti makedonska stališča nasproti bolgarskim, ki so se opirala na carja Samuela in njegovo državo (9. stoletje); nadalje proti srbskim razlagam, ki so dokazovale srbstvo teh predelov na osnovi pripadnosti državi carja Dušana (14. stoletje) in grškim, ki so terjala Makedonijo za Grčijo, sklicujoč se še na Aleksandra Makedonskega, pravoslavje in starodavno ohridsko škofijo.

Omenimo naj še, da je Makedonija doslela samostojnost tudi v cerkvenem pogledu; sredi šestdesetih let se je makedonska pravoslavna Cerkev ločila od srbskega patriarhata in je danes »avtokefalna« (samovladejoča), kot se nazivajo pravoslavne narodne Cerkev.

Takšen je danes položaj Makedoncev in njihove narodnosti. Pri tem je treba še povedati, da svobodni zahodni svet Make-

donce kot narod priznava in po več univerzah že obstajajo stolice za makedonski jezik in književnost.

MOSKVA SE POSLUZUJE BOLGARJE

Zato je toliko bolj očitna politična ost bolgarskih trditev o Makedoncih, ki se ponavljajo toliko pogosteje, kolikor bolj poskušajo Jugoslavlani zavzeti v svetu neopredeljena in nevrščena stališča. Tako do Kitajske, kar je pripeljalo do obiska kitajskega voditelja Huakoofenga proti koncu lanskega leta ter jugoslovansko nasprotovanje vietnamskemu vdoru v »nevrščeno« Kambodžo ob sovjetski podpori.

Obakrat so sovjetska poročevalska sredstva napadla jugoslovanska stališča. In končno so se znova poslabšali odnosi z Bolgarijo, spet zaradi Makedonije, na kar je opozoril sam jugoslovanski partijski tajnik Stane Dolanc, ne da bi Bolgare posebej imenoval. Pač pa je toliko bolj poudaril samostojnost jugoslovanske poti v svetovni politiki in se odločno zavzel proti vmešavanju držav in partij v zadeve drugih. Seveda je bilo vsem jasno, komu so njegove besede namenjene.

TUDI SLOVENCİ SMO V IGRI

Sovjetski pritisk na Jugoslavlance navdaja tudi nas zamejske Slovence s skrbjo. Naš življenjski obstoj je namreč v odločilni meri odvisen prav od stanja v Jugoslaviji, urejenih mejnih odnosov in tudi od razumevanja odgovornih dejavnikov v Ljubljani do zamejskih problemov.

V dolgih povojnih letih je pri odgovornih v Ljubljani prevladovalo gledanje, da naj se zamejski rojaki v čim večji meri vključujejo v »napredne« tuje stranke, s čimer pa je asimilacija samo še napredovala. In to kljub temu, da so bili slovenski ljudje zlasti v PCI po sporu med Titom in Stalinom pod hudim nacionalističnim pritiskom. Otroke so morali vpisati v italijansko šolo, razpuščena so bila levčarska kulturna društva in asimilacija je zavzela tak obseg kot še nikoli v primorski zgodovini.

Po spravi med Hruščovom in Titom je prišlo tudi do sprave v slovenskem levčarskem taboru, ki se je po jugoslovanskih navodilih v celoti priključil PCI in delno PSI. Bil je pač čas Aleksandra Rankovića, jugoslovanskega notranjega ministra, ki je stremel za pojugoslovanjenjem. Slovenci v Jugoslaviji naj bi bili skupaj z drugimi le še »Jugoslavlani«. Oni v Italiji pa »Italijani« oz. v Avstriji »Avstrijci«. Tako bi pred svetom, predvsem pred Evropo Slovenci kot taki sploh ne obstajali. Do tega pa seveda ni prišlo.

Toda ostal je problem asimilacije in pripadnosti velikega števila zamejskih rojakov tujim strankam. In medtem, ko se je to vprašanje na Koroškem že skoraj izjasnilo, je v naših krajih še vedno meglino. Strnemo ga lahko v en sam bistveni stavek: kakšno stališče bo zavzela PCI do Jugoslavije ter do Slovencev in lastnih vrstah in nasplošno ob morebitnem povečanem pritisku Sovjetske zveze (tudi prek Bolgarije) na Jugoslavijo? Se bo znova povežala z Moskvo in pričela z asimilacijo svojih slovenskih članov?

Da utegnejo biti tudi nad Slovenci sovjetski prsti, smo v našem listu že opozorili, ko smo obravnavali stanje na Koroškem, kjer imajo stari in novi nacisti povsem proste roke v protislovenski gonji, medtem ko Sovjetska zveza budno spremlja pojave novonacizma v Zah. Nemčiji. Je mogoče tudi protislovenska gonja v tukajšnjem italijanskem tisku, ki skuša zamešati poosimske vode kaj več kot pa zgolj izražanje mnenj »pismih« bralcev? Kakršnokoli bi že lahko bilo ozadje, gotovo je le to, da bo v korist ne le Slovencev, ampak tudi Italijanom, če pride do čimprejšnjega sožitja med obema narodoma v naši deželi. Do pravega sožitja pa lahko pride le na osnovi enakopravnosti tudi slovenske strani. Vse drugo je voda na mlin tujim interesom. Če ne kaj hujšega!

Kaj početi z odpravljenimi prazniki

V Italiji so nekatere praznike, ki so bili prej zapovedani, sedaj odpravili, to se pravi, da so za državo delovni dnevi. Delavci gredo na delo, dijaki v šolo. Kaj pa za Cerkev? Mislim pri tem zlasti na praznik sv. Jožefa ter ap. Petra in Pavla. Ali so v liturgiji še prazniki ali ne?

V liturgiji se ni nič spremenilo. Omenjeni prazniki so v liturgiji še vedno slovenski prazniki; Cerkev jih slovesno obhaja kakor prej. Zato se ponavlja vprašanje: Ali bomo te praznike slovesno obhajali tudi z verniki ali se jih bomo spominjali samo duhovniki pri molitvi brevirja? Nekateri župniki menijo, da je to slednje prav. Tako se je zgodilo, da so na praznik sv. Jožefa nekateri enostavno opustili večerno mašo, drugi niso tega praznika nič omenili, niso priporočili spomina tega svetnika, kot da bi sv. Jožef ne bil več liturgično velik praznik. Takšno postopanje se mi zdi zgrešeno iz dveh razlogov:

1. Cerkev je suverena verska družba, različna od države. Zato ima država svoje praznike, ki niso cerkveni; in Cerkev ima svoje praznike, ki niso državni. Tudi v tem se kaže suverenost obeh družb. Slovensni cerkveni prazniki bi se morali liturgično slovesno obhajati, četudi niso državno priznani prazniki. Saj Cerkev ni državna ustanova, da bi se morala ravnati po državnih predpisih. Zato, kdor ukinjenih

zapovedanih praznikov liturgično slovesno ne obhaja, priča, da se ima za državnega uradnika. To je zelo, zelo slabo.

2. Namen Cerkev pri češčenju svetnikov je ta, da jih posnemamo v njihovih čednostih in da se jim priporočamo za njihove priprošnje pri Bogu. »Svetniki, ki skupaj s Kristusom kraljujejo, prosijo pri Bogu za ljudi; zato je prav in koristno, da jih z zaupanjem kličemo na pomoč« (DB 984). Tako uči sv. Cerkev. Zaradi tega je zelo nespametno, če zavoljo državnih predpisov zanemarjamo češčenje sv. Jožefa in drugih svetnikov, ki njih prazniki niso več zapovedani prazniki.

Zato je moje mnenje, da moramo še naprej, kolikor je mogoče slovesno, obhajati godove tistih svetnikov, ki njih prazniki niso več zapovedani prazniki. Tako bomo izpričali neodvisnost Cerkev od države in bomo še naprej pospeševali češčenje svetnikov, kot je Cerkev vedno priporočala in gojila.

K. H.

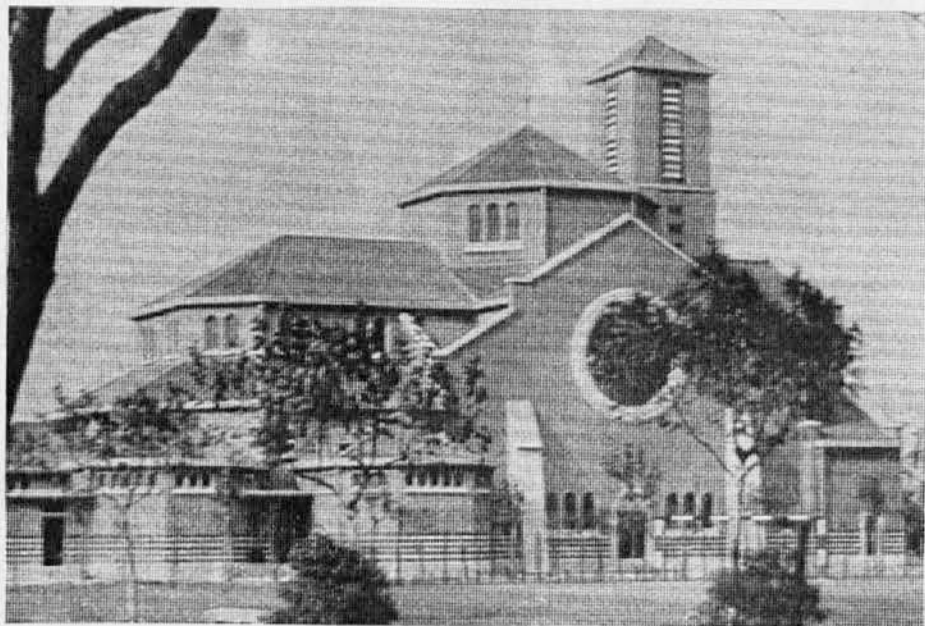
• Gverilci so v Rodeziji ubili katoliškega katehista, črnega domačina, očeta štiri-rih otrok Georgeja Bherenhendeja, ki je poučeval verouk na misijonski postaji Urukwe. Bil je na postaji sam, kajti misijonarja sta se umaknila že avgusta lani.

vensko javnost, naj budno spremlja razvoj v zvezi z globalno zaščito in naj bo pripravljena, da nastopi z vsemi zakonitimi sredstvi za preprečitev omenjenih načrtov.

Tudi SSK kot politična stranka Slovencev v Italiji apelira na vso demokratično javnost večinskega naroda, da ne dopusti takšnih načinov izigravanja manjšine. Obenem SSK meni, da je pravica in dolžnost odgovornih dejavnikov matičnega naroda, da se v duhu Osimskih sporazumov zavzamejo za manjšino.

■ Papežev zastopnik msgr. Luigi Poggi je odpotoval na Madžarsko, kjer bo ostal deset dni. Predvideni so pogovori s predstavnikmi državnih oblasti in z raznimi škofi, predvsem s kardinalom Lekaiem. Kakšen je namen njegovega obiska, časopisi ne povedo. Verjetno gre za imenovanje novih škofov.

Upi za Cerkev na Kitajskem

Univerzitetna cerkev nekdanje katoliške univerze v Sangaju. Po prihodu Maocetunga na oblast je bila spremenjena v muzej, sedaj pa se govori, da jo mislijo novi oblastniki zopet izročiti bogoslužnim namenom

Italijanski misijonar Amelio Crotti je bil vrsto let na Kitajskem. Doživel je ustanovitev komunistične republike, bil obsojen in potem končno izgnan v Hongkong. Vrnil se je v Milan in postal ravnatelj misijonske družbe, ki jo poznamo pod imenom PIME.

Preteklo jesen se je vrnil v Hongkong. Zelel je videti od blizu, kakšno je versko stanje in kakšni so upi za Cerkev na Kitajskem. Svoje vtise je popisal v reviji »Mondo e Missioni«.

PISMO IZ KITAJSKJE

Ko je bil v Hongkongu, ga je tamkajšnji škof Wu povabil k sebi v pisarno in mu pokazal pismo, ki ga je bil pravkar prejel. Napisali so ga kitajski duhovniki iz notranjosti Kitajske. Takole pišejo:

»Dragi in spoštovani sobratje, tu je toliko slavnih, a tudi žalostnih dogodkov, vendar o njih raje ne govorimo, vse darujemo Jezusovemu Srcu. Z velikim veseljem pa vam želimo povedati, da se mnogi vračajo in da so številna spreobrnjenja. Zares moramo zahvaliti Boga. Samo eno zares potrebujemo: vašo molitev. Vsemogočni in usmiljeni Gospod dobro pozna čas in najbolj primeren način za čudeže, da bomo lahko rekli: Božji obraz je viden. Delajmo tako, da se materialna ločitev spremeni v občestvo, v združenje s Kristusom, ki mu bodi slava in zmaga. Podpisanih sedem vdanih sobratov v Kristus.«

Pismo je avtentično, ker škof dobro pozna duhovnike, ki so ga pisali, kraj, kjer živijo in osebo, ki je pismo prinesla. Pred tem pismom je škof prejel že več drugih pisem, ki dokazujejo, da se obnavljajo krščanska občestva, čeprav zaenkrat bolj na skrivnem.

Vseh sedem duhovnikov je bilo pred 20 leti obsojenih na prisilno delo, ker se niso hoteli vključiti v narodno Cerkev. Pismo dokazuje, da so se razmere na Kitajskem spremenile. V Cerkev se vračajo verniki in morda tudi duhovniki, ki so svoj čas iz strahu pristali na članstvo v kitajski narodni Cerkvi. Sedaj obžalujejo svoje ravnanje, ker so takrat zaradi groženj podpisali, da ne bodo več poslušni papežu in škofom. Po dvasetih letih pa zvedo, da so na Kitajskem duhovniki, ki niso nikdar klonili in drugi, ki se vračajo nazaj in da se utrjujejo krščanska občestva.

ZNACILNE SPREMEMBE

Misijonar Crotti je v Hongkongu govoril z različnimi kitajskimi duhovniki in laiki, ki od blizu sledijo razvoju na Kitajskem. Od njih je zvedel, da na univerzi v Pekingu že obstaja katedra za proučevanje odnosov med socializmom in versko miselnostjo. Kitajska vlada želi poglobiti stike z Zahodom, zato čuti potrebo, da se seznanji z zahodnimi duhovnimi vrednotami, predvsem s krščanstvom.

V Pekingu je v cerkvi Brezmadežne vsak dan sv. maša. Sangajski škof Kung je po dvasetih letih ječe na svobodi in stolnico v Sangaju so spet odprli za bogoslužje. Pričakujejo, da bo tudi stolnica v Kantonu v kratkem odprta v iste namene.

Ljudje, ki prebivajo v Hongkongu, z lahkoto dobijo dovoljenje za vstop na Kitajsko in za obisk sorodnikov ali za daljša turistična potovanja. Vodiči ne vedo, kaj je katoliška Cerkev, a če vedo, da spremljajo katoličane, radi pokažejo odprte stolnice. Pride tudi do srečanj s kitajskimi katoličani, ki prosijo za sv. pismo, za rožne vence in za svete podobe. Dovoljeno je fotografiranje. Misijonar Crotti je na eni izmed fotografij spoznal nekdanji sedež svojega bogoslovja. Zvedel je, da je spremenjen v hotel.

Misijonar Crotti je potem obiskal tudi

katoliško univerzo v Tajpehu na Formozi. Tam se je razgovarjal s kitajskimi duhovniki in redovnicami. Vsi so ga potrjevali v njegovem optimizmu. Sestre dobivajo pisma od sorodnikov, ki so ostali na Kitajskem. Pisma vsebujejo navadno le domače novice, a tu pa tam se med vrsticami razbere tudi kaj drugega.

V pismu neki redovnici piše njena sestra: »Vsi smo še tvojih misli, razen nečaka.« Torej vsi so ostali verni, razen nečaka. V drugem pismu pa je rečeno: »Ne skrbi za nas, nič se nismo spremenili.« Kar pomeni, da so ostali trdni v veri. Brez dvoma je tolažilno po 25 letih popolnega molka zvedeti take novice.

VELIKA DEJAVNOST KRISTJANOV V HONGKONGU

Misijonar Crotti se je med svojim obiskom v Hongkongu in na Formozi sešel s kristjani, ki so se pred leti umaknili iz Kitajske. V teh letih so narasla njihova občestva po številu in se poglobila v veri. Nobenega namena nimajo za vedno ostati izven domovine. Kakor hitro se bodo razmere na Kitajskem zboljšale in dopuščale povratek, se bodo vrnili domov in tam pomagali pri rasti Cerkev.

Izredno delavni so kitajski kristjani v Hongkongu. Njih število je naraslo od 40.000 leta 1950 na 250.000. Razdeljeni so na 30 župnij, drugih 50 središč pa se oblikuje. Imajo 338 duhovnikov in 770 redovnic. Zelo dobro imajo organizirano katoliško šolstvo. V 310 katoliških šolah raznih smeri je 270.000 gojencev. Torej je v katoliških šolah več gojencev kot je vseh katoličanov v Hongkongu. To priča, kakšen ugled uživajo katoliške šole. Velika večina dijakov v katoliških šolah je nekatoličanov. Cerkev v Hongkongu ima veliko pomoč v katehizistih, ki so vsi prostovoljci.

Naravnost vzorno so katoličani v Hongkongu organizirali karitativno udejstvovanje. V bližini stolnice je 14-nadstropni nebotičnik, v katerem je sedež škofijske Karitas, ki ima v mestu in okolici še 14 podružnic. Vse azijske Cerkve se ozirajo na delo Karitas v Hongkongu in ga skušajo posnemati.

V času od junija 1977 do junija 1978 je škofijska Karitas v Hongkongu nudila pomoč 662.000 osebam. Katoličani darujejo za pomoč potrebnim letno okoli 5 milijonov dolarjev, kar je za njihovo število izredno visoka vsota. Precej denarne pomoči prihaja od drugod, zlasti od krajevne vlade. Letni obračun znaša 40 milijard lir. Delovanje škofijske Karitas je tako obširni in podrobno izvedeno, da česa podobnega ni zmožna ne vlada ne druge ustanove.

Ni dvoma, da je vse to izvrstna priprava za delo na Kitajskem, ki potrebuje strokovnega osebja in ustanov za človekov napredek. Tudi to je eden izmed razlogov za upanje za bodočo rast Cerkev na Kitajskem.

STANKO ZORKO

Slovenska bogoslovna akademija

Skupina sedmih slovenskih teoloških profesorjev na rimskih papeških univerzah je ustanovila slovensko bogoslovno akademijo, ki jo je potrdil kardinal Garonna kot prefekt kongregacije za katoliško vzgojo, in ljubljanski metropolit. Namen te akademije je pospeševati bogoslovne znanstvene razprave in njihovo objavljanje; zbiranje in raziskovanje dokumentov v rimskih cerkvenih arhivih o slovenski Cerkvi; zbirati gmotna sredstva za objavljanje razprav in dokumentov, posebno v »Acta Slovenica«. Predsednik akademije je vsakokratni rektor papeškega slovenskega zavoda v Rimu.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Dosedanjemu ministrskemu predsedniku Andreottiju je uspelo sestaviti novo vlado, v kateri so ministri iz vrst DC, PRI in PSDI. Nova vlada pa ne uživa podpore socialistov in komunistov, zato predvidevajo, da bo padla pri prvem glasovanju. Če se to zgodi, bo predsednik Pertini razpustil obe poslanski zbornici, čemur bi enkrat v juniju sledile volitve.

■ V četrtek 15. marca je sv. oče sprejel 30 diakonov milanske nadškofije. Sv. oče je bil vidno vesel tega obiska in je v nagovoru razložil naloge, ki jih imajo diakoni. Po Kristusovem zgledu naj bodo služabniki božjega ljudstva.

■ V opoldanskem nagovoru v nedeljo 18. marca je sv. oče Janez Pavel II. omenil 40-letnico izvolitve kardinala Pacellija za papeža. Dejal je, da ne smemo pozabiti, da je papež Pij XII. veliko pripomogel k zadnjemu koncilu s svojim naukom o Cerkvi, s prvimi bogoslužnimi reformami, s svojimi pobudami za svetopisemski študij in s svojim zanimanjem za sodobne probleme. Isti dan popoldne je sv. oče obiskal župnijo sv. Jožefa v mestni četrti Aurelio, kjer od leta 1961 delujejo oblasti sv. Jožefa. To je bil njegov šesti pastoralni obisk rimskih župnij. V svojem nagovoru je poudaril pomen stanovanjskih hiš za posamezne družine. Hiše se gradijo za človeka, da utešijo njegove osnovne potrebe. Zato se ne bi smelo tega namena zamenjati z drugimi nagibi. Načelo bi moralo biti: Vsaka družina imej svojo hišo!

■ Papež Janez Pavel II. je imenoval za novega pomožnega škofa rektorja Katoliškega inštituta v Parizu Paula Pouparda, ki je v letih 1959-72 delal v francoskem oddelku vaticanskega državnega tajništva v Rimu. Nekateri menijo, da bo Poupard postal tudi naslednik kardinala Martyja na sedežu pariškega nadškofa. Marty bo letos dopolnil 75 let.

■ Teroristi, dva fanta in neko dekle, so vlomili na sedež časnikarskega združenja v Bologni, prebrskali arhiv združenja, pred odhodom pa odvrli zažgalno steklenico. Požar je v nekaj trenutkih zajel vse nadstropje. Zaradi dima se je pri tem zadušila neka 50-letna hišna pomočnica. V Turinu so rdeči brigadisti napadli Fiatovega funkcionarja in mu prestrelili obe nogi, v Padovi pa so »organizirani komunistični proletarci« pretepli prof. Guida Petterja, ki je sicer komunist, a je lani prijavil policiji skupino skrajne levice, ki je nasilno nastopala na padovanski univerzi.

■ Predsednik grške vlade Karamanlis se je konec preteklega tedna mudil v Jugoslaviji. V Splitu ga je v vili »Dalmacija« sprejel tudi Tito. Karamanlis je poudaril, da je treba vse stoniti za ohranitev miru na Balkanu, s čimer se je strinjal tudi Tito. Treba je nadaljevati s prijateljstvom, razvijati sodelovanje ter odstraniti drugorazredne razlike. Vedno je treba dajati prednost pomembnim vprašanjem. Karamanlis se je v Jugoslavijo napotil še v Romunijo, kjer ga je v Bukarešti sprejel Ceausescu. V začetku aprila pa bo prišel v Grčijo na obisk bolgarski predsednik Živkov. Znano je, da je Bolgarija najbolj zvesti zaveznik Sovjetske zveze in zato dostikrat v opreki s stališči tako Jugoslavije kot Romunije.

■ Preteklo nedeljo so bile deželne volitve v Porenju-Pfalzu ter za občinski senat v Zah. Berlinu. V tem mestu je dobila največ glasov krščansko demokratska stranka, 44,2% (leta 1975 43,9%), socialdemokratska 42,8 (42,6), liberalna 8 (7,1). Prvič se je pojavila lista borcev za zaščito okolja. V deželi Porenje-Pfalz pa je ohranila absolutno večino glasov CDU (Christlich demokratische Union), čeprav je nazadovala od 53,9% na 50,1%, v sedežih pa od 55 na 51. Socialdemokrati so pridobili tri sedeže in jih imajo sedaj 43, liberalci pa 6 sedežev (enega več).

■ Potem ko sta tako izraelski kot egiptovski parlament odobrila dvostransko mirovno pogodbo, ki naj bi bila podpisana v Washingtonu 26. marca, je ameriški predsednik Carter poslal na Bližnji vzhod svojega posebnega svetovaleca Brzezinskega, da bi prepričal vladi v Jordaniji in Saudski Arabiji, naj se ne protivita sporazumu med Egiptom in Izraelom. Vodja palestinskih gverilcev Arafat pa je zagrozil z atentati proti Sadatu ter ga opomnil, da bi se njegovo življenje znalo »v kratkem končati«.

■ Kljub težavnemu položaju kristjanov v Ugandi in politično-vojaškimi napetostim v deželi se je praznovanja stoletnice katoliške Cerkev v Ugandi udeležilo 150.000 vernikov. Inozemskih zastopnikov Cerkev je bilo okoli 40. Vodil jih je kurijski kardinal Knox. Več kot polovica zunanjih gostov pa je svojo udeležbo odpovedala zaradi notranjepolitičnih nemirov in vojne s Tanzanijo.

Odličen nastop beograjskih pevk

V Gorici obstaja že dolgo vrsto let možnost, da prisostvujemo dobrim in res zgledebnim zborovskim nastopom. To še posebej, v kolikor Gorica vabi na mednarodno jesensko tekmovanje veliko tujih zborov. Med temi je navadno lepo število odličnih in prvovrstnih ansamblov, ki dajejo ljubiteljem zborovskega petja in glasbe nasploh veliko umetniškega užitka.

Med podobne nastope sodi gotovo tudi koncert beograjskega akademskega komornega zbora Collegium musicum, ki je prejšnji torek 13. marca nastopil v goriškem Avditoriju v okviru abonmajske koncertne sezone. Mirno lahko zatrdimo, da je bil ta koncert letos gotovo najboljši in tudi za publiko najlepši. Pri tem naj le že pri uvodu dodamo, da bi seveda pričakovali večje število ljudi, saj bi tako tudi Avditorij lepše pozdravil prijazne beograjske gostinje.

Ansambel Collegium musicum je ženski zbor, ki je že takoj v prvih skladbah pokazal na svojo visoko pripravljenost in tehnično izsojalnost. Njegova dirigentka Darinka Matić-Marović je znala iz ansambla izvabiti res velik spektrum zvočnih barv in tudi doseči ne le določene zunanje muzikalne (včasih akustične) efekte, pač pa pričarati pravo duhovno in vsebinsko, tekstom primerno interpretacijsko atmosfero.

Program koncerta je bil zelo pester in tudi primeren začrtan. Na sporedu je bilo najprej nekaj polifonskih skladb duhovne in svetne vsebine. Od teh pa je zbor iz prvotnega programa izpustil tri skladbe, tako da sta ostala le dva moteta (Lassov Hodie apparuit in da Victorie O vos omnes), ter Pordenonova skladba Canta lo cucu. Ansambel je v teh treh kompozicijah že nakazal stopnjo svojih pevskih kvalitete, čeprav morda ni v tem slogu izvalil tistega bleśka in obenem umerjene zvočne zadržanosti, ki smo jih pričakovali.

Zato pa je ženski zbor iz Beograda v resnici zablestel v drugem delu, ki je bil posvečen pravoslavni liturgiji glasbi. Slišali smo več skladb duhovne vsebine od skoraj sodobnega Tajčevića do srednjeve-

škega glasbenega zapisa. Posebno izrazita je bila Liturgija sv. Janeza Zlatoustega skladatelja Mokranjca. V vseh teh skladbah smo lahko razbrali globoko vzhodno religiozno občutje, ki se v glasbenem izrazu podaja včasih v nežnih liričnih odtentkih, včasih v množični koralni molitvi, včasih v dramatičnih vzklkih. Gotovo je prav v podajanju teh kompozicij Collegium musicum dosegel višek v svoji interpretaciji. Pri vseh teh skladbah so nastopali tudi razni solisti, med njimi celo bariton, kar je za izvedbe ženskega zbora skoraj nenavadno.

Drugi oz. tretji del sporeda koncerta beograjskih mladih pevk je obsegal v glasbenem sodobne skladbe umetne vsebine. Na programu so bili skladatelji Despić, Hristić, Prošev, Ozgijan, Petrović, Berdović, Kostić in Slovenca Lajovic in Vrabec. Slednjih smo slišali Pastirčke in Uspavanko. Prav je, da je srbski ansambel vključil v repertoar tudi slovenske avtorje in tako lepo podal slovenske tekste. Izven programa je dodal — med ostalim — našo narodno Kaj ti je, deklica. Prej omenjeni srbski avtorji se večinoma poslužujejo sodobnih glasbenih in tehničnih izrazov. Nekateri sodijo v pristno avantgardo (kot npr. v skladbi Instrumentalne pesmi za 26 glasov!). Vse to pa kaže, da ima Collegium musicum za seboj izredno oblikovano in kultivirano pevsko šolo, saj bi v nasprotnem primeru ne mogel doseči tistih umetniških rezultatov, ki jih je pokazal.

»Vsaka melodija je bitje zase, ima svoj telesen obraz, svoj živ pogled, svojo besedo in kretnjo.« Te Cankarjeve besede so gotovo veljale tudi ob koncertu beograjskih akademikarj. V njih podajanju je pesem dejansko zaživela, tudi dobesedno v zvoku in kretnji. Za vse to gre gotovo prva zasluga dirigentki Darinki Matićevi, ki že od ustanovitve tako mojstrsko vodi ta ansambel in mu zna vdihniti dušo in življenje obenem z najvernejšim spoštovanjem estetskih meril.

Za zaključek: takih koncertov si gotovo še želimo!

ab

OKNO V DANAŠNJI SVET

● Sv. oče Janez Pavel II. se zelo trudi, da bi se polgel spor v nizozemski Cerkvi. Nizozemsko pastoralno zborovanje je namreč izglasovalo zahteve, ki so za Cerkev nesprejemljive. Dva škofa, Gijzen in Simons, sta odločna zagovornika stališč uradne Cerkev, zato veljata na Nizozemskem za konservativca in med delom vernikov nista priljubljena. Ostali škofje skušajo biti v izjavah bolj previdni, kar pa ni v korist ideološki jasnosti. Tako so se ogradili od škofa Gijsona, ki je dal nekaj ostrih izjav glede splava, homoseksualnosti in sporne dejavnosti nizozemskega pastoralnega sveta, češ da je s tem povzročil novo napetost v katoliški skupnosti na Nizozemskem. Danes je marsikje tako, da je kriv tisti, ki brani načela, ne pa tisti, ki jih po svoje tolmači.

● Letos so se zahodnonemški škofje zbrali namesto kot običajno v Fuldi izjemoma v Stapelfeldu v Sev. Nemčiji. Razpravljali so o marijanskem čiščenju, o odnosih do evangeličanov in o nekaterih žgočih dušnopastirskih vprašanjih. Konference se je udeležil tudi predsednik brazilske konference škofov kardinal Aloisio Lorscheider, ki je nemškega porekla.

● Prvo nedeljo v letošnjem marcu so po španskih cerkvah posvetili pomoči španskih vernikov cerkvi v Latinski Ameriki. Medtem ko pride v Španiji na tisoč vernikov en duhovnik, je v deželah Latinske Amerike en duhovnik za 6.000 vernikov. Iz španskih škofij deluje v državah, kjer se govori kastiljski jezik 636 škofijskih duhovnikov, 6.000 redovnikov, 7.500 redovnic in 134 katoliških laikov.

● Čeprav sta kardinal Hermann Volk, nadškof v Mainzu in Rudolf Graber, škof v Regensburgu že dosegla 75 let in sta zato v smislu koncilskih navodil papežu predložila svoj odstop, jima je sv. oče po kardinalu državnem tajniku Villotu sporočil svojo željo, naj vodita svoji škofiji še nadaljnji dve leti.

Iz Slovenije

Postno pismo slovenskih škofov

Slovenski škofje so za postni čas izdali pastirsko pismo, ki govori o skrbi družin in občestev za bolne ter ostarele in daje več praktičnih navodil za delo na tem področju. Pastirsko pismo vseh jugoslovan-

skih škofov ima pa naslov: Verujemo v enega Boga. To pismo bo objavila Družina.

Nova knjižna zbirka

Z odobrenjem slovenskih škofov bo pri »Družini« v Ljubljani začela izhajati posebna nova knjižna zbirka uradnih cerkvenih dokumentov v slovenskem prevodu. Zbirka bo obsegala papeške okrožnice, pomembne izjave in govore, dokumente rimskih kongregacij in tu in tam tudi dokumente škofovskih konferenc, ki so važni za Cerkev na Slovenskem. V zbirki pa ne bodo izhajale liturgične knjige in ne papeževi nagovori pri splošnih avdiencah. Uredniški odbor zbirke sestavljajo profesorji dr. Franc Rode, dr. Rafko Valenčič in Rafko Vodeb. Prvi zvezek, ki bo obsegal najvažnejše nagovore papeža Janeza Pavla II. v Puelbi in na potovanju po Mehiki, je že v tisku.

IZ KANALSKE DOLINE

Dobre reči iz Ukev

V Ukvah znajo napraviti veliko dobrih reči: domače maslo in sir, domače klobase, salamo, šunko, in še posebno dobro zasko. Ukovška zasko se napravi takole: Speh (slanina) se najprej zmelje, potem osoli in doda kuhanega česna. Vse to pustijo nekaj dni, da se sol in česen dobro prepojata z zmelto slanino. Potem dajo vse skupaj v mast'č (dežo), vmes pa še klobase, da imajo potem žm'h (okus in duh) po zaski. Klobase se jemlje v mastbča po nekaj mesecih. Zasko rabijo za namazat na kruh, pa tudi kot zabelo in zo delat friko. V zaski so tudi številni kosci mesa, ki se je prej držalo slanine. Rečejo jim grumpe (ocvirki).

Klobase delajo bele in krvave. Bele so navadne kot drugod, krvave pa iz krvi, bolj krvavega mesa, svinjske glave in poparjenega kruha.

Za praznike spečejo v Ukvah šartel. Cenijo še domače med, kakaj nekateri Ukljani redijo tudi čebele. Med pobirajo iz panja s ponovco in ga devajo v golido.

Reči, ki postajajo dandanes zelo cenjene in iskane, kakaj vedno težje jih je dobiti. Sir iz ukovške mlekarne, na primer, kupijo tujci vsega sproti. Ukljani smo veseli in ponosni na svoje navade, jedila, skratka na vse posebnosti naše domače kulture. - D. Z.

18. občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete

V ponedeljek 5. marca se je v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici vršil 18. redni občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete (ZSKP). Polnoštevilno so se ga udeležili zastopniki včlanjenih prosvetnih društev in organizacij.

Občni zbor je odprl predsednik dr. K. Humar, ki je imel tudi uvodno poročilo. V svojem poročilu se je predsednik ustavitel predvsem od 20-letnega jubileja, ki ga ZSKP letos obhaja, saj je bila ustanovljena v januarju 1959. Pri tem se je spomnil pobudnika Zveze pok. prof. Mirka Fileja in prvih društev, ki so se povezala v to zvezo: goriško prosvetno društvo, ki se je kasneje poimenovalo po prof. M. Fileju, števerjansko društvo »F. B. Sedej« in pa društvo iz Pevme. Ta tri društva so spočetka tvorila Zvezo slovenske katoliške prosvete. Pozneje so se ustanovila še druga društva in pristopila k Zvezi: PD v Standrežu, v Podgori in v Doberdobi, SKAD, pevski zbor »Mirko Filej« in Rupa-Peč. ZSKP je odprta vsem slovenskim prosvetnim in sličnim organizacijam, ki slonijo na krščanskih in demokratičnih načelih, je poudaril predsednik.

Nato je pregledal glavne pobude, ki jih je Zveza izpeljala v dvajsetih letih življenja, omenil sodelovanje z drugimi prosvetnimi centralami v zamejstvu in v matični domovini ter zaključil s pogledom naprej. Zlasti je poudaril največjo pobudo v tem poslovnem letu, ki bo obisk pri rojakih v ZDA. Po veliki noči bosta namreč šla v Ameriko štandreaška dramska skupina in ansambel Lojzeta Hledeta iz Števerjana. Gostovanje bo trajalo 14 dni na povabilo tamkajšnjih Slovencev.

Za predsednikom je prebrala svoje poročilo tajnica dr. Marilka Koršič-Cotar. Ustavila se je zlasti pri delu, ki ga je Zveza opravila v preteklem poslovnem letu. Omenila je razne pobude: sodelovanje pri ljudskem radiu Gorica, sodelovanje pri dramski in koncertni sezoni v Gorici. Pri tem je poudarila tudi težave in pomanjkljivosti pri obeh pobudah. Nadalje je omenila 20-letnico Cecilijanke, udeležbo pri srečanju manjšin v Trstu 6. in 7. oktobra lani, praznovanje 30-letnice »Našega tednika« na Koroškem, kulturne stike z matično Slovenijo, s Koroško, Tržaško ter glasbeno šolo, ki lepo deluje v treh centrih v Gorici, Doberdobi in Standrežu ter ima blizu sto gojencev. In še to in ono, kar se je nabralo od zadnjega občnega zbora.

Blagajniško poročilo je podal Viktor Prašnik. Za njim pa so prebrali svoja poročila zastopniki včlanjenih prosvetnih društev in organizacij. Nekatera poročila so bila zelo bogata in natančna. Iz teh poročil je bilo razvidno, kako je kulturno življenje razvito zlasti v treh naših vaseh in sicer v Doberdobi, Standrežu in Števerjanu. Poročilo za Doberdobi je prebrala prof. Francka Fenetič. Njeno poročilo bi zaslužilo, da se ga objavi v celoti, saj natančno analizira številne kulturne ter zabavne pobude v tej kraški vasi, pobude, ki imajo svoje izhodišče prav v prosvetnem društvu »Hraste«.

Tudi v Standrežu (poročilo je prebrala Silvana Znidarič) se lahko postavijo s svojo dramsko dejavnostjo. Njih dramska skupina je gotovo najbolj delavna v vsem našem zamejstvu, če izvzamemo SSG, ki pa je poklicno gledališče. Toda niso delavni samo v dramatikah, tudi drugače je njih kulturno življenje pisano in zajema glasbeno področje, pevsko, narodnoobrambno, zabavno in tudi športno.

Nekaj podobnega velja za Števerjan. Anka Černic, ki je podala podočilo, je imela kaj poročati o njih kulturni dejavnosti, ki je razgibana, mnogostranska in plodovita. K temu še najbolj prispeva dejstvo, da imajo svoje prosvetno središče v župnijskem domu. Brez tega doma bi bilo tudi njih delovanje močno prizadeto, kot je drugod, kjer nimajo svojega sedeža, npr. v Podgori in v Rupi in na Peči. V teh vaseh, zlasti v Rupi in na Peči, dobre volje ne manjka, nimajo pa primernih društvenih prostorov. Morda je prav to eden izmed razlogov, da številni pevci in pevke iz teh vasi sodelujejo pri obeh zborih v Gorici in pri ansamblu v Števerjanu.

Kar zadeva Gorico, so podali poročilo Viktor Prašnik za Goriško društvo, Ivica Koršič za SKAD, oz. Marko Bukovec za SMReKK in Francka Žgavec za pevski zbor »Lojze Bratuž«, Edi Pavletič pa je prisotne seznanil o delovanju moškega zbora »Mirko Filej«. Iz njihovih poročil je bilo razbrati, da je prosvetno življenje v raznih oblikah živo tudi v goriškem mestu in da ima svoje središče v Katoliškem domu.

Po poročilih društev je predsednik nadzornega odbora Ciril Koršič prebral poročilo tega nadzornega organa; njegovo poro-

čilo je bilo ugodno. Zato so navzoči brez težav dali razrešnico dotedanjemu odboru.

Sledile so volitve. Prisotni so še za eno leto potrdili ves dosedanji odbor s predsednikom vred. Pot v tretje desetletje Zveze slovenske katoliške prosvete so na koncu zalili s kozarcem vina in se prijateljsko pomenili o tem in onem.

Z GORIŠKEGA

Števerjan

Občni zbor Kmečko-delavske zveze-Slovenske skupnosti. Sklical ga je in vodil predsednik sekcije Hadrijan Koršič. Uvodno poročilo je podal sekcijski tajnik Marjan Terpin, ki je zlasti prikazal uspešno in plodno delovanje občinske uprave, ki je izraz volje Slovenske skupnosti in je dosegla tako na upravnem polju kakor v izvrševanju javnih del v Števerjanu zelo lepe uspehe, kar priznavajo tudi politični nasprotniki. Brez dvoma je to zaslug a prvi vrsti župana Klanjščka, pa tudi njegovih sodelavcev in članov odbora sekcije SSK, ki so s svojim doprinosom v teh letih opravili izredno pozitivno delo v korist vsega števerjanskega ljudstva. Sekcijski tajnik je opozoril na bližnji pokrajinski kongres stranke, saj je tudi od nas vseh odvisno, kakšna bo naša usoda v mejah Italije.

Župan Klanjšček je seznanil zborovalce z uspehi, težavami in problemi občinske uprave, vendar je izrazil mnenje, da lahko z veseljem gledamo v bodočnost, ko imamo v Števerjanu toliko mladine, ki je pripravljena zavihati rokave in prijeti za delo.

Da je temu tako, je bil pričr občni zbor sam, saj je bila prisotna v večini mladina in novi odbor sekcije, ki so ga razširili za dva člana, sestavljajo v glavnem mladi ljudje.

Novi odbor je tako sestavljen: Mužina Mirko, Humar Mirko, Marjan Terpin, Alojz Hlede, Anka Černic, Alojz Maraž, Ivan Mužič. Člani odbora so še vsi občinski svetovalci SSK in sicer: Stanislav Klanjšček, Hadrijan Koršič, Alojz Mužič, Ciril Terpin, Armando Skok, Jože Prinčič, Simon Komjanc, Emil Terpin, Aleš Pintar, Boris Hladnik, Jože Simčič in Helena Knez.

Krmin-Plešivo

Cerkve pri Subidi še vedno niso začeli popravljati, dasi imajo slovenski verniki že celo zimo mašo v eni od bližnjih hiš. Letošnja zima je bila precej huda in tako so zastala tudi gradbena dela. Upati je, da bo gradbene podjetje, ki se je obvezalo za popravilo cerkve, vsaj sedaj na pomlad začelo čimprej z obnavljanjem.

Ničesar ni mogoče več zvedeti tudi o zadevi v zvezi z mejnim prehodom Plešivo-Medana, ki naj bi postal drugo zapnjo, tako da bi bilo omogočeno tudi prehajanje s potnimi listi in ne le s prepustnicami. Pomisliti je namreč treba, da vse od Rožne doline do Stupice ni nobenega pomembnejšega mejnega prehoda, ki bi bil odprt tudi v večernih urah. Tako morajo Brici z obeh strani, če zamudijo zgodnjo večerno uro in se znajdejo pred zaprtim mejnim prehodom, opraviti celo pot preko Gorice in Nove Gorice, da pridejo domov. Ta omejitev izredno škodi mejnemu prometu in izletništvu ob koncu tedna.

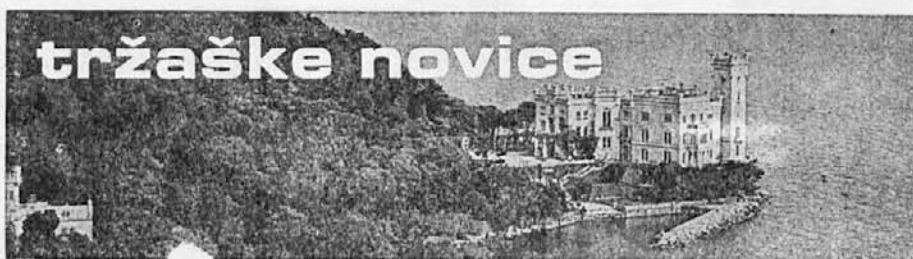
Sedaj, ko je že določeno odprtje prehoda med Gorico in Novo Gorico neposredno v ulici sv. Gabrijela, mar ne bi istočasno, v okviru Osimskih sporazumov poskrbeli tudi za višjo stopnjo mejnega prehoda na Plešivem, da bi sicer tako zelo odprta meja ne utesnjevala Bricev?

Uničiti Sočo za vsako ceno!

Zveza društev za varstvo okolja v Sloveniji je v začetku letošnjega marca pozvala prebivalstvo tolminske in idrijske občine, naj podpiše spomenico o obvarovanju Soče in Idrije, ki ju hočejo uničiti z gradnjo novih elektraren Kobarid, Trebuša in Doblar 2.

Tolminska SZDL (Soc. zveza delov. ljudstva) pa je to spomenico obsojala, češ da bi moral prizadeto prebivalstvo izraziti svoje lastno mnenje na njenih krajevnih konferencah, v podjetjih ali zborih ljudi in da je zbiranje podpisov zgolj v prid enemu interesu. Omenjeni organ se zavzema namreč za kompromis, kar v bistvu pomeni le uničenje Soče.

Da domače prebivalstvo ne bo imelo koristi od elektraren, saj bodo elektriko odvajali drugam za pokrivanje dnevnih konic porabe, je že zdaj znano. In domačini se tega tudi zavedajo.

Cerkvica na Pečah — žrtev brezvestnežev

Marijina cerkvica na Pečah v slikoviti dolini Glinščice je v dneh 17. februarja in 11. marca postala žrtev ogabnih napadov. Bila je sicer vedno izpostavljena posegom brezvestnih »ljubiteljev« narave in starih spomenikov, a zadnji napad je cerkvici zadal smrtni udarec. Oltar je končal v grmovju, klopi so deloma požgane, kip razbit, stene popisane z nacističnim znakom, vrata ožgana in sneta s tečajev. Slovenci obdarjeni s »pohvalnim« stavkom, lopa požgana in podrti...

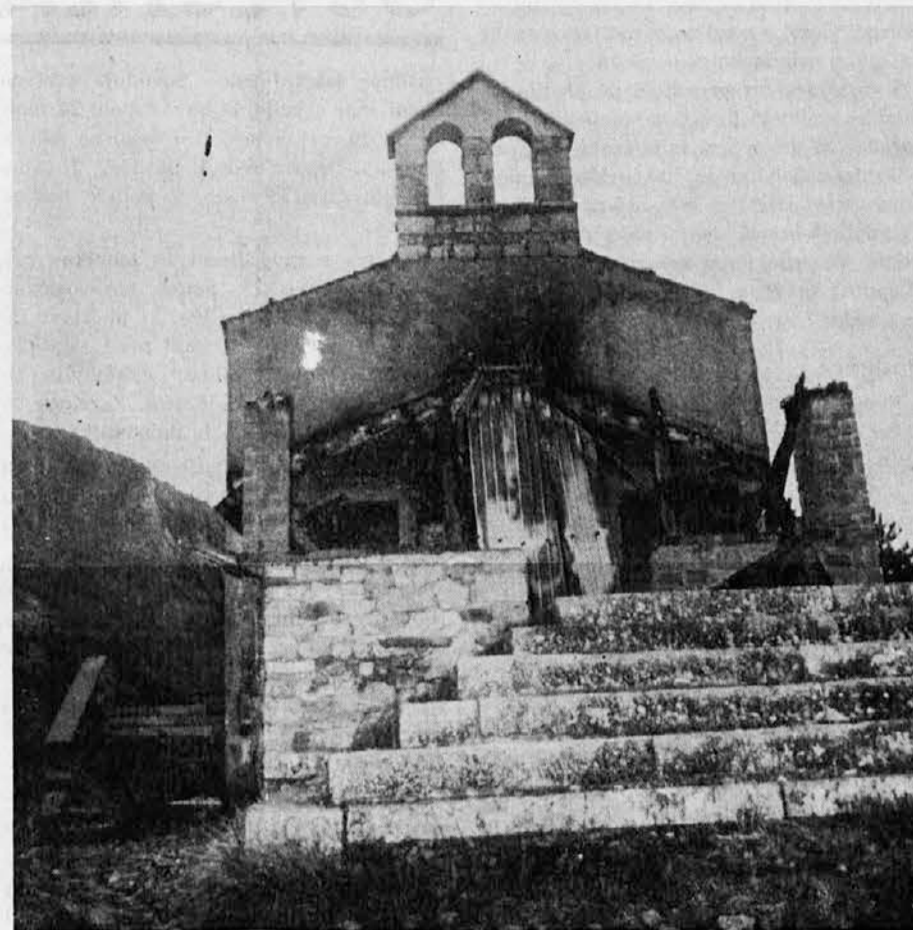
Zgodovina pravi, da so cerkev Matere božje na Pečah zgradili izredni spokorniki, člani bratovščine sv. R. Telesa že v 13. stoletju. Pozneje naj bi ob njej sezidali tudi samostan, saj je bil kraj izredno privlačen za spokornike. Cerkvica je postala draga ne samo prebivalcem Brega, temveč tudi Tržačanom, ki so radi romali k Mariji na Pečah, vse do leta 1930. Takrat so romanja opustili, kajti cerkvica je začela razpadati. Tako je ostalo vse do leta 1955, ko je urad za spomeniško varstvo po prizadevanju dušnih pastirjev iz Boljunca, Doline ter ljudi iz okoliških vasi cerkvico

obnovil in jo vrnil hvaležnim vernikom. Istega dne 22. maja so blagoslovili tudi obnovljeno cerkev sv. Martina v Dolini.

V sončnem nedeljskem popoldnevu so Brežani v veliki procesiji po strmih poteh dosegli Peče, kjer je msgr. Salvadori najprej cerkvico blagoslovil, nato pa imel sv. mašo z govorom o Mariji. Po maši so bile še litanije in blagoslov. Ob tej priložnosti so verniki prvič zapeli Slomškove litanije v obliki kitic. Ob sončnem zatonu so se ljudje vračali s Peči v dolino in govorili: »Sedaj imamo tudi mi Višarje na Tržaškem!« Tako pravi kronist v Katoliškem glasu v 20. in 21. številki leta 1955.

Marijina božjepotna cerkvica na Pečah pripada župniji Boljunc in in v boljunski cerkvi se hrani na stranskem oltarju Marijina podoba, ki so jo do nedavnega v procesiji vsako leto po veliki noči prenesli na Peče, kjer je ostala do jeseni.

Zupnik iz Boljunca Marij Gerold se je pripravil, da bo to Marijino svetišče s pomočjo deželnih oblasti popravil, a sedaj se zdijo popravila človeško gledano skoro nemogoča. Pri Bogu pa ni nič nemogočega. Z božjo pomočjo se mora cerkvica na Pečah znova popraviti in blagosloviti in s tem dati zadoščenje Mariji za onečaščenje.

Zalosten pogled na oskrunjeno cerkev na Pečah nad Boljuncem

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - TRST
priredi revijo otroških in mladinskih zborov

Pesem mladih

ki bo v nedeljo 25. marca ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu

Ali bo sedaj kaj boljše?

Po tržaškem škofijskem zborovanju je bilo večkrat slišati to vprašanje: pri vernikih in zlasti pri tistih, ki se ne smatrajo za vnete kristjane.

Ce mora biti kaj boljše, je treba kaj spremeniti, se mora kdo poboljšati. Toda: kdo naj se poboljša? Kaj radi pričakujemo, da se bodo razmere same spremenile; pričakujemo ali celo zahtevamo, naj se drugi spreobrnejo, poboljšajo. A mi sami? Ali ne velja ta klic k poboljšanju najprej nam?

Tržaško zborovanje je res dalo marsikatero pobudo za potrebne spremembe, za boljše medsebojno razumevanje; pokazalo je, da se odpornost krha; nakazalo je tudi nekatere smernice, ki se jih je treba držati, ako hočemo dospeti do zaželenih uspehov. A vse to bo premalo, če ne bomo začeli pri sebi. »Spreobrnite se in verujte evangeliju!« je klic, ki prihaja tudi od tržaškega zborovanja. Pa ne samo od zborovanja.

Sedanji čas pričakuje od nas več zavzetosti za dobro stvar, več čuta soodgovornosti v Cerkvi, več pripravljenosti za delo v korist krščanske skupnosti, več ponosa v izpričevanju svoje vernosti, manj strahu pred nevarnostmi in nasprotniki, več zaupanja nauku Cerkve in njenim smernicam za življenje. Kratko rečeno: zavijajmo rokave in začnimo z novim delom, da ne bomo kot kristjani ostali v ozadju brez pravega poguma in jasnega cilja!

Slovenski duhovniki bi radi prav v tem času marsikaj novega in lepega naredili, a naše moči so omejene in šibke. Od nas ne more nihče pričakovati, da bomo ustvarili kaj več od tega, kar je bilo do sedaj narejeno. To dejstvo ni posebno razveseljivo, a odgovarja dejanskemu stanju. Tu bi morali nastopiti laiki, ne da nas duhovnike nadomestijo, a da storijo to, kar od katoliških laikov zahteva današnji čas.

Ali je to mogoče? Zal opažamo marsikje umikanje; morda celo strah pred tem, kaj bodo drugi rekli. In to med mladimi in med ne več mladimi. A če se ne bomo vsi zavzeli, ne bo prišlo do zboljšanja, ki ga vsi pričakujemo in vsi potrebujemo.

Dr. Lojze Škerl

Podelitev nagrade iz sklada

»Dušana Černeta«

V ponedeljek 26. marca bo v glavni dvorani Slovenske prosvete v Trstu, Donizetijeva 3 ob 20.15 slovesnost ob podelitvi nagrade iz Sklada Dušana Černeta. Letošnji nagradjenec bo pevski zbor »Planinka« iz Ukeve v Kanalski dolini.

Nagrade, ki se podeljujejo ob obletnici smrti Dušana Černeta (29. marca 1975), so doslej prejeli list Dom iz Beneške Slovenije, tržaška revija Zaliv in Goriška Mohorjeva družba.

Širite „Katoliški glas“

† Ljubo Toroš

V krminski bolnišnici je 10. marca skoraj nenadoma umrl Ljubo Toroš, učitelj v pokoju. Neveca o njegovi smrti je globoko pretresla vse Slovence s Krminskega, saj je bil rajnik Toroš zelo znana in splošno priljubljena osebnost.

Ljubo Toroš se je rodil pred 70 leti v Dolenjah pri Krminu. Bil je še otrok, ko se je družina zaradi izbruha prve svetovne vojne umaknila v Slovenijo. V Ljubljani je dokončal študije; postal je poklicni učitelj. V času med obema vojnama je služboval po raznih krajih Stajerske.

Med drugo svetovno vojno so ga Italijani internirali v zloglasnem taborišču v Gonarsu. Pod zavezniki je zopet nastopil učiteljsko službo in sicer najprej v Medani, potem pa na Tržaškem. Njegovo zadnje mesto je bilo v Sv. Križu. Pred petimi leti je stopil v pokoj in se dokončno naselil v Krminu.

Ze iz teh bežnih podatkov je razvidno, da mu življenjska pot ni bila lahka. Kljub temu pa je naš Ljubo ostal vedno optimističnega in vedrega značaja. Njegova glavna značilnost pa je bila ljubezen do zborovskega petja. Na tem polju se je udeleževal od mladih let. Imel je lep glas in izreden posluh. Z navdušenjem je zadnja leta sodeloval pri moškem zboru »Brda« in tudi pri cerkvenem zboru. V petih letih smo komaj opazili, da bi kdaj zmanjkala pri sv. maši.

Njegov pogreb je bil za krminske razmere prava manifestacija. Pri odprtem grobu sta spregovorila župnik Mirko Rijavec in Tone Kostnapfel v imenu tržaških učiteljev. Zalostinke pa so zapeli združeni zbori s Plešivega in Števerjana pod vodstvom Zdravka Klanjščka.

Globoko sožalje izražamo vdovi Jožici, sinu Mihaelu ter ostalim sorodnikom. Počivaj v miru, dragi Ljubo!

Skupna izjava

V soboto 17. marca sta se srečali v Padovi delegaciji Slovenskih delovnih ljudi v Italiji ter Avtonomnega deželnega južnotirolskega sindikata nemško govorečih delavcev.

Delegaciji sta si izmenjali lastne izkušnje ter spoznanja na področju sindikalnega delovanja v okviru manjšin ter ugotovila stalno pomanjkanje volje s strani enotne sindikalne federacije CGIL-CISL-UIL po reševanju problemov delavcev obeh narodnih manjšin s tem, da čakajo postavljene zahteve po rabi materinskih jezikov ter odobritvi gospodarske politike v korist krajevnega prebivalstva še vedno na ugodni odgovor.

Delegaciji sta dalje izrazili svoje odločno nasprotovanje vsakršnim špekulacijam s strani italijanskih nacionalističnih krogov glede enakopravnosti obeh jezikov ter sta pripravljena k takojšnjemu sodelovanju in ojačenju medsebojnih stikov.

Šport

PRVENSTVO MOSKE C LIGE

Bor - Olympia 3 : 0

(15 : 3, 15 : 6, 15 : 1)

Olympia: Antonič, Cotič M. in S., Kuštrin, Špacapan.

Gostovanje pri tržaškem Boru je dokončno pokazalo, da je usoda Olympie že vnaprej zapečaten, saj je nemogoče, da bi ekipa v preostalih srečanjih vsakokrat zmagala. O tekmi sami pa ni vredno veliko razpravljati, kajti že sam izid kaže, kakšna je bila slika na igrišču.

Ker se bo torej prvenstvo kmalu zaključilo, je povsem razumljivo, da je treba že sedaj misliti na prihodnjo sezono, če nočemo, da bi postalo naše udeleževanje le prava rekreacija. V ponos Olympie je pa prav gotovo, da že skoraj dvajset let nastopa v odbojgarskih prvenstvih in če temu dodamo, da nima na Goriškem prave alternative, je povsem jasno, kakšno posledico bi imel morebitni razpad njene prve ekipe.

Pri tem mislim opozoriti predvsem odbor goriškega društva, saj je marsikomu znano, da se ni pred letošnjim prvenstvom dosti zanimal za razmere, ki so v ekipi. Vedelo se je namreč, da bo Olympia nastopila v okrnjeni postavi, ker so ekipo zapustili nekateri obetajoči igralci. Tudi lahko mirne duše priznamo, da so ekipe, ki se borijo za prestop v višjo ligo, organizacijsko veliko na boljšem. Trenerski kader si moramo namreč ustvariti iz lastne srede, pomisliti je treba na naraščaj, nazadnje pa se je treba zavedati, da je zelo važno, če uspešno nastopamo v višjih prvenstvih, kajti tudi šport je pomembna komponenta narodnostnega bitja.

Prihodnjo soboto bo Olympia igrala v telovadnici na Kornu z ekipo Sater iz Gradisce. Tekma bo ob 18.30 - F. B.

Srečanje v Gradežu

V soboto in nedeljo 17. in 18. marca je bilo v Gradežu, v hotelu Argentina, pod vodstvom goriškega nadškofa, ki je predsednik škofovske komisije za družbeno občila, srečanje duhovnikov in laikov, ki se s tem vprašanjem bavijo. Po pozdravu škofa Cocolina je govoril nadškof iz Ravenne Tonini o dolžnosti nas katoličanov, da se za ta vprašanja zanimamo in jih rešujemo na podlagi evanđeljskega nauka ter s tem napravimo protiutež vsemu, kar je na tem polju kvarnega in podlega. Govorili so tudi mnogi laiki in iznašali razne pobude, kako naj te zadeve rešujemo. Navzoč je bil tudi urednik našega lista, saj ima tudi »Katoliški glas« iste naloge, da naše ljudi seznanja in spodbuja k zvestobi do Cerkev in našega naroda.

Gostovanje Komedije iz Zagreba

Po daljšem premoru, ki je postal v letošnji abonmatski sezoni že običajen, smo si lahko spet ogledali gledališko predstavo. V četrtek 15. marca je bilo na sporedu v Verdiju gostovanje Komedije iz Zagreba.

Gledališča Komedija ni treba predstavljati, saj ga vsi že dobro poznamo. Večkrat smo že občudovali njegove mogočne drške stvaritve. Tokrat so nam prikazali delo Josepha Steina »Goslač na strehi«. Igra, oziroma glasbena komedija, je povzeta po pripovedkah Solema Alejhema. »Goslač na strehi«, znani musical, je dramski skladatelj zgodba v dveh delih o preprostih ljudeh in njihovih usodah.

Dogaja se v ruski vasi Anatevki leta 1905. Igra na prikazuje izrez iz življenja mlekarka Tevje in njegove družine v okviru vaške okolice. V carski Rusiji se v teh letih začel izgoni židov. To se, na žalost, zgodi tudi v Anatevki, čeprav so tu živeli Rusi in Židje v miru in v vsaj navidezni slogi. Delo se zaključuje z odhodom Židov iz vasi, z njihovo razkropitvijo po svetu in iskanjem nove domovine.

Zagrebski igralci so dovršeno odigrali svoje vloge. Največ priznanja pa je žel Damir Mejovšek, ki je ustvaril prizrčen in posrečen lik mlekarka Tevje. Ta se za rešitev svojih vsakdanjih skrbi zateče po nasvet k Bogu z zelo pristnimi in domačimi dialogi. Velik del zasluge pri uspehu predstave ima režiser Vlado Stefančić, ki zmore voditi številčno tako bogat gledališki ansambel.

Mislim, da so bili številni gledalci na splošno zadovoljni s predstavo, čeprav niso vsi razumeli celotnega hrvaškega besedila. Pripomnila bi še to, da je bila igra morda nekoliko predolga. Kak posamezni prizor bi lahko črtali. Tudi glasba ni bila zmeraj čisto primerna. Mestoma je bila v primerjavi z dogajanjem na odru preveč bučna in vesela. Tu mislim predvsem na sklepni prizor, ki je navezadnje zelo tragičen. Židje, vaščani Anatevke, ki so živeli na tej zemlji že dolgo vrsto let, jo morajo zapu-

stiti v treh dneh, ne da bi vedeli za vzrok tega sklepa.

Zdi se mi, da glasba ni več tako originalna kot je bila v delu »Jalta, Jalta« ali pa v rock-operi »Gubec-Beg«. Glasbeni motivi se večkrat ponavljajo. Morda smo postali tudi mi gledalci bolj kritični. Pred tremi leti je bila glasbena komedija za nas novost, sedaj ni več. Da bi se ne »prenajedli« podobnih predstav, bi bilo prav, da bi v bodoče vodstvo SSG pripravilo gostovanje kakšnega drugega gledališča. - Iva K.

Deželni predsednik v Števerjanu

V ponedeljek 19. marca je obiskal Števerjansko občino deželni predsednik Comelli. Povabila ga je domača občinska uprava. V občinskih uradih ga je sprejel župan Stanislav Klanjšček z odborniki Mužičem, Terpinom, Skokom, Korsičem in Komjancem. Prisoten je bil tudi deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka ter pokrajinski tajnik SSK Marjan Terpin.

Zupan se je gostu zahvalil za zanimanje, ki ga je kot deželni predsednik pokazal za probleme števerjanske občine s tem, da je sprejel povabilo in prišel v to briško vas. Seznanil ga je v nadaljnjem z nekaterimi važnimi problemi, s katerimi ima trenutno opravka števerjanska občinska uprava, zlasti v zvezi z dograditvijo stavbe za šolo s celodnevni poukom.

V prostem razgovoru, ki je sledil, sta tako pokrajinski tajnik kakor deželni svetovalec dr. Štoka seznanila gosta s stališči SSK glede globalne zaščite in glede bodočnosti naše dežele v luči nekaterih akcij, ki težijo k temu, da bi našo deželo razkosali. Slovenci in v prvi vrsti Slovenska skupnost so proti vsaki razdelitvi dežele, je poudaril dr. Štoka.

Podgora

V nedeljo 11. marca je domači župnik sklical nekatere farane in jih seznanil o nujnosti nekaterih popravil v župnišču in o preureditvi mladinskega doma. Prostor tega doma, kakor so sedaj, nikakor ne odgovarjajo sodobnemu dušnopastirskemu delu. Potrebni so svetli prostori, segreti pozimi, s potrebno opremo za predavanja, za krščanski nauk šolske mladine, za razna zborovanja in tudi za pošteno zabavo. Žid za odrom je zelo poškodovan in v deževnem času pušča nanj. Streha župnišča je v zelo slabem stanju. Da ne govorimo o sami cerkvi, katere zidovi kažejo znake časa, tlak pa poškodbe še iz prve svetovne vojne. Zakristijo je treba očistiti in orgle so nujno potrebne pregleda.

Zato je g. župnik ob podpisu 13 faranov že vložil prošnjo na škofijo za uradni pregled omenjenih del in za potrebno dovoljenje. Stroški naj bi bili pokriti z denarjem župnije, ki je vložena na škofiji. Upamo, da bo škofija na to pristala tudi zaradi slovesnosti birne naših otrok, ki bo 24. junija. S temi deli in popravili bo naša fara dosegla raven drugih lepih in dostojno urejenih župnij.

ne: 1. R. in D. Delaj; 2. Marjetica in Jože Vrtovec, 3. M. in M. Braidia.

Moške kategorije: Medvedki: 1. A. Crobe, 2. N. Delaj, 3. Ivan Bresciani. Najmlajši: 1. D. Zollia, 2. R. Grusovin, 3. E. Ermacora. Naraščajniki: 1. B. Košič, 2. K. Macuz, 3. H. Košič. Mladinci: 1. M. Braidia, 2. R. Kos, 3. M. Lenhardt. Člani: 1. F. Lenhardt, 2. M. Braidia, 3. M. Figar. Amaterji: 1. G. Faganel, 2. G. Tripani, 3. G. Pintar. Veterani: 1. A. Vida, 2. I. Flego, 3. Jože Vrtovec. Pionirji: 1. Martin Kranner, 2. E. Grusovin.

Zenske: 1. M. Vrtovec, 2. Beba Rinelli, 3. L. Bardusco. Najmlajše: 1. D. Macuz, 2. S. Selva. Naraščajnice: 1. F. Pozzo, 2. R. Delaj, 3. K. Cej. Mladinke: 1. M. Braidia, 2. A. Pozzo, 3. M. Kouvalis. Članice: M. Vittori, 2. B. Sinigoi, 3. N. Canziani. Dame: 1. D. Delaj, 2. A. Pintar, 3. M. Flego.

Teki, pari: 1. zakonca Gaier, 2. zakonca Bregantini. Družine: 1. B. in N. Conzutti, 2. L. in M. Bregantini, 3. K. in V. Cej. Najmlajši (2 km): 1. S. Contin, 2. L. Bauer, 3. M. Mari. Naraščajniki: 1. L. Bregantini. Mladinci: 1. M. Petrachi, 2. R. Kos, 3. M. Braidia. Člani (2 km): A. Vida, 2. V. Cej, 3. P. Sinigoi. Člani (4 km): 1. G. Gaier, 2. L. Bregantini. Naraščajnice (2 km): 1. D. Iurich, 2. E. Del Zotto. Naraščajnice (2 km): 1. B. Conzutti, 2. R. Delaj, 3. M. Conzutti. Dame (1 km): 1. M. Flego, 2. N. Conzutti, 3. M. Bregantini. Dame (2 km): 1. A. Gaier.

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«

Dramski odsek

uprizori komedijo v dveh delih

M. Barrasch in C. Moore

Cvetje hvaležno odklanjamo

Režija: Emil Aberšek

Premiera v nedeljo 25. marca ob 17. uri
v prosvetnem domu »Anton Gregorčič« v ŠTANDREŽU

Bralci pišejo

Katoliška knjigarna v Gorici brez »Zaliva«

V edini slovenski knjigarni v Gorici po kakem tednu izida ni več mogoče dobiti te zamejske revije. Izgine namreč s prodajnih pultov kar čez noč, medtem ko se marsikaj drugega, manj zanimivega, drži na policah po cele mesece. Zakaj tako?

J. M.

Srečanje slovenskih izseljenskih duhovnikov

V Avstriji so se zbrali na spomladno srečanje slovenski duhovniki, ki delujejo med našimi izseljenci v državah zahodne Evrope. Sešlo se je 24 duhovnikov.

OBVESTILA

Odbor sekcije SSK - Sovodnje vabi na občni zbor sekcije, ki bo v soboto 24. marca ob 20. uri v poslopju osnovne šole v Gabrjah. Dnevni red: 1. pozdrav, 2. tajniško poročilo, 3. razno, 4. volitve novega odbora.

Društvo naravoslovcev in tehnikov priredi v nedeljo 25. marca naravoslovno ekskurzijo po Krasu. Vsi, ki jih stvar zanima, se zberejo ob 10.30 pred tržaškim sodiščem (Foro Ulpiano). Ekskurzijo bo vodila prof. Marinka Pertot. Zaželeno so osebna vozila. Kosilo iz nahrbtnika.

KASTA v Trstu sklicuje svoj redni občni zbor v petek 23. marca v prvem sklicanju ob 20. uri in v drugem sklicanju ob 20.30 v mali dvorani Kulturnega doma v Trstu.

Vpisovanje za romanje v svetišče La Corona pri Veroni se zaključuje v soboto 31. marca. Sedaj se lahko vpišete samo še v knjigarni Fortunato v Trstu, v Marijanišču na Opčinah in v župnijah, kjer je to izrecno povedano. V aprilu in maju se bo dalo vpisati le, če kdo odstopi.

Nadaljuje se vpisovanje za skupno tržaško romanje v Rim pod vodstvom škofa Bellomija, ki bo od 3. do 6. septembra.

18. dušnopastirski tečaj bo letos v Trstu v domu duhovnih vaj »Le Beatitudini« od 31. julija zvečer do 2. avgusta popoldne.

DAROVI

Za katoliški tisk: Mr. Val. Z. Jelinčič, Kanada, 8.500; družina Daneu, Trst, 10.000; N. N., Opčine, 5.000 lir.

Za Alojzjevišče: sestre Vera in Nada ob četrti obletnici smrti dragega brata Dušana Cerneta 50 USA dol.

Za Zavod sv. Družine: N. N. 40.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 100.000; Marijina družba 20.000; N. N. 4.000; N. N. 2.000; M. H. 20.000; N. N. 2.000; N. N. 4.000; N. N. 2.000 lir.

Namesto cvetja na grob Jožefa Čavdek iz Sovodenj daruje družina Podveršič za skavtsko četo Rupa-Peč 15.000 lir.

Za tiskovni sklad Mohorjeve družbe: Edi Gobec 30.000 lir.

N. N. iz Brd: za katoliški tisk 3.000, za Alojzjevišče 2.000, za sklad Katoliški misijoni 5.000 in za lačne in gobave 5.000 lir.

Ob drugi obletnici smrti drage mame Pavle Dobravec-Širca daruje hčerka Marija za cerkev v Mavhinjah 10.000 in za lačne po svetu 6.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Fava Marija Kristina v spomin pok. staršev Mariuče in Pepija Podobnik 32.000; družina Škerlavaj v spomin pok. očeta Franca 10.000; družina Rebek v spomin pok. Emilije Bandelj 8.000; Meri Hrovatin v spomin pok. Rinalda 8.000; N. N. 5.000; Lojzka Skabar z družino v spomin moža in očeta Pepija 50.000; Angela Sosič-Trento ob rojstvu vnučke Lucije 10.000; družina Peter Cvelbar 10.000; družina Sosič Nada 5.000; N. N. v spomin moža in očeta Karla 8.000; N. N. 6.000; družina Gorup v spomin pok. strica Stankota Vaclik 20.000; Evelina in Zvonka Vidau ob krstu sinčka Boruta Ivota Petra 10.000; Franc Jeza (boter) ob krstu vnučka Boruta Ivota Petra 20.000; razni 12.500 lir.

Za Finžgarjev dom na Opčinah: Lojzka Skabar z družino v spomin moža in očeta Pepija 20.000 lir.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 25. do 31. marca 1979

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.30 Utrpiti prosvetnega življenja. 11.05 Mladinski oder: »Jurij Kozjak«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.05 Jutranji almanah. 9.30 Vroči svinec. 10.05 Koncert. 11.00 To je bilo zabava. 11.35 Radi smo jih poslušali. 12.00 Prizori iz zdravniške ambulante. 12.20 Vesela glasba. 12.45 Pristopanje k deželnim oddajam. 13.15 Slovenski samospeli. 13.30 Socialna problematika. 14.10 Kulturna beležnica. 14.20 Glasbeni ping pong. 16.50 Mirko Mahnič: Slovenska dramatika med obema vojnama. 16.30 Žive povestice. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Čas in družba. 18.20 Klasični album.

Torek: 8.05 Ženska stran neba. 9.30 Filološki utrinki. 10.05 Oddaja za otroški vtrec. 10.15 Koncert. 11.00 A. Rebula: »Divji golob«. 11.35 Z glasbo po svetu. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Literarni utrinki. 14.20 Od prvih uspehov do danes. 15.00 Mladi izvajalci. 15.35 Postni govor. 16.00 Slovenska dramatika med obema vojnama. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Problemi slovenskega jezika.

Sreda: 8.05 Koder teče, ondod moči. 9.30 Nekdanji avtorji. 9.40 Iz zborovske zbirke. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Zafkon, radijski varieté. 13.15 Naši zbori. 14.10 Mladi pisci. 14.20 Kličite Trst 31065. 16.00 Slovenska dramatika med obema vojnama. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Mesečnica«. Satirična oddaja.

Četrtek: 8.05 Jutranji almanah. 9.30 Družina v sodobni družbi. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za osnovne šole. 11.05 A. Rebula: »Divji golob«. 11.35 Iz revij in glasbenih komedij. 13.15 Slovenski zbori. 13.45 Gospodarska društva v deželi. 14.10 Danes bomo govorili o... 14.30 Glasbene oblike in izrazi. 15.35 Priložnik lahke glasbe. 16.00 Slovenska dramatika med obema vojnama. 16.30 Kje je napaka? 17.05 Mi in glasba.

Petek: 8.05 Ženska stran neba. 9.30 Iz zapiskov Josipa Tavčarja. 10.05 Koncert. 10.30 Drugorazredne narodnosti v Italiji. 11.00 Oddaja za šole. 12.00 V starih časih. 12.30 Iz operet. 12.45 Pristopanje k deželnim oddajam. 13.15 Primorska poje 1979. 14.10 Mladi znanstveni raziskovalci. 14.20 Gremo v kino. 15.35 Postni govor. 16.00 Slovenska dramatika med obema vojnama. 16.30 Otroški vrtiljak. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Po sledovih izumrlih živali. 18.20 Opera glasba.

Sobota: 8.05 Ridaški trim. 9.05 Kulturno pismo. 10.05 Koncert. 11.00 Z jugoslovanskimi pevci in ansambli. 11.35 Na goriškem valu. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Dva kraja v šestih slikah. 14.30 Vse lépo, vaš Peter! 16.00 Slovenska dramatika med obema vojnama. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Molière: »Tartuffe«. Izvaja Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

Društvene smučarske tekme „Olympije“

V nedeljo 18. marca je SZ Olympia organizirala »dan na snegu« in istočasno smučarske tekme za člane smučarje, za družinske člane in za simpatizerje. V veleslalomu, ki je bil na Trbižu in v smučarskih tekih v Ovčji vasi so se pomerili med seboj najmlajši do najstarejših.

Kljub prijateljskemu razpoloženju nista manjkala tekmovalni duh in borbenost, kajti tekmovalci so vedeli, da jih čakajo lepa priznanja za trud in napor: medalje in pokali Cassa di Risparmio, Torrefazione Goriziana, Fotocinetex, trgovina živil Pintar, steklarna Bardusco, trgovina Andrej Košič, trgovina Terpin, Cer-Impex, SOBE-MA, trgovina Steni-Vittori, urarna Vizintin, Cej-publiciteta in zobna ambulanta Vrtovec.

Po končanih tekmah sa se udeleženci lahko okrepčali v dobro založenem baru, ki ga je na svoje stroške opremila trgovina živil Pintar-Schiff.

Nagrajevanje se je vršilo v nekem lokalu v Ovčji vasi. Dr. Vrtovec, načelnik smučarske ekipe, je poudaril družinski značaj letošnjega tekmovanja: nagrajeni ne bodo samo najboljši v posamezni kategorijah, pač pa tudi zakonski pari in družinske ekipe; zahvalil se je prof. Krannerju za njegovo delo in mu v priznanje podelil lep pokal; priznanje so dobili tudi sodelavci Braidia, Delaj, Flego in Pintar.

Veleslalom: Družinski pari: 1. zakonca Pintar, t. 88; 2. zakonca Flego, t. 86. Družni-

V torek 20. marca je v krogu svojih dragih, prevideča s tolažili svete vere po kratki boleznj mirno v Gospodu zaspala naša draga mati

Marija Lazar roj. Zajc

Pogreb je bil v Idriji iz cerkve Zalostne Matere božje v četrtek 22. marca ob 16. uri. Priporočamo jo v molitve in prosimo, da bi namesto cvetja darovali v dobre namene.

Mož Peter, sin Anton, duhovnik, sinovi in hčere ter ostalo sorodstvo

Idrija - Doberdob - Jesenice, 20. marca 1979

ZAHVALA

V nedeljo 11. marca nas je po daljšem trpljenju zapustila naša draga sestra in svakinja

Marija Jelušič vd. Mersič

Vsem, ki so jo kakorkoli počastili ali jo spremljali na zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo. Posebno se zahvaljujemo g. Antonu Resnu.

Sestre, bratje, svakinje in ostali sorodniki

Trst, 18. marca 1979